ЛОВАЧКО УДРУЖЕЊЕ
"ФАЗАН" ДОБОЈ

ДВИЈЕ ДЕЦЕНИЈЕ ВУЧИЈАДЕ НА ОЗРЕНУ

ДВИЈЕ ДЕЦЕНИЈЕ ВУЧИЈАДЕ НА ОЗРЕНУ

Добој, 2020. године

Издавач:
Друштво за његовање културе и духовности
"Мисионар" Добој и
Ловачко удружење „Фазан" Добој

За издавача:
Ведран Божичковић, дипл. инж.

Приредио за штампу:
проф. Војо Стјепановић

Техничка припрема:
Бранислав Бане Томановић

Редакцијски одбор:
Ведран Божичковић, предсједник,
Драго Башић, секретар, Душко Лазаревић, главни лововођа,
Зоран Петрић, предсједник Скупштине, Обрад Симић,
Михајло Марковић, Саво Недић, Драган Девић,
Тодор Петровић, Милојко Стојановић, Дејан Прешић,
Синиша Божичковић, Славко Јовичић
и Ђорђо Дујковић, чланови

Штампа:
Графид д.о.о. Бања Лука

За штампарију:
Бранислав Иванковић

ISBN 978-99976-680-3-5

Тираж:
300

Ријеч издавача

ЕНТУЗИЈАЗМОМ ДО УСПЈЕХА

Поштовани читаоци!

Пред вама је публикација која носи назив „Двије деценије вучијаде на Озрену“ која својим називом указује на великих 20 година упорног рада и труда. Ова публикација говори језиком лова, језиком који ми ловци разумијемо, иде из године у годину и сликом и текстом казује шта су Вучији дани на Озрену.

Далеке 2001. године, када смо почели, нико није ни слутио какав значај и публицитет ће имати ова манифестација за двадесет година, а сада могу да их назовем двадесет великих година. Као и у животу, и ова манифестација је имала своје успоне и падове. Кроз године смо научили шта није било добро па смо се трудили наредних година да то исправимо. Зато вјерујемо да ћемо у годинама које су пред нама тежити да ова манифестација доживи још много јубилеја као што је овај.

Данас многи причају о озренској вучијади, причају и посјећују ову манифестацију, а за ових двадесет година нашу манифестацију је посјетило преко 25.000 посјетилаца, углавном ловаца. Међу њима су биле и бројне знамените личности нашег града, ловства Републике Српске, БиХ, Србије, Хрватске, Словеније, Црне Горе, Аустрије, Америке, Кине, били су представници политичког и јавног живота, а све то говори о значају ове манифестације. Данас постоји велики број манифестација које окупљају ловце, али је само једна вучијада на Озрену која окупи више од хиљаду ловаца и траје пуне двије деценије.

Представљамо град домаћин

ДОБОЈ – ГРАД НА ТРИ РИЈЕКЕ

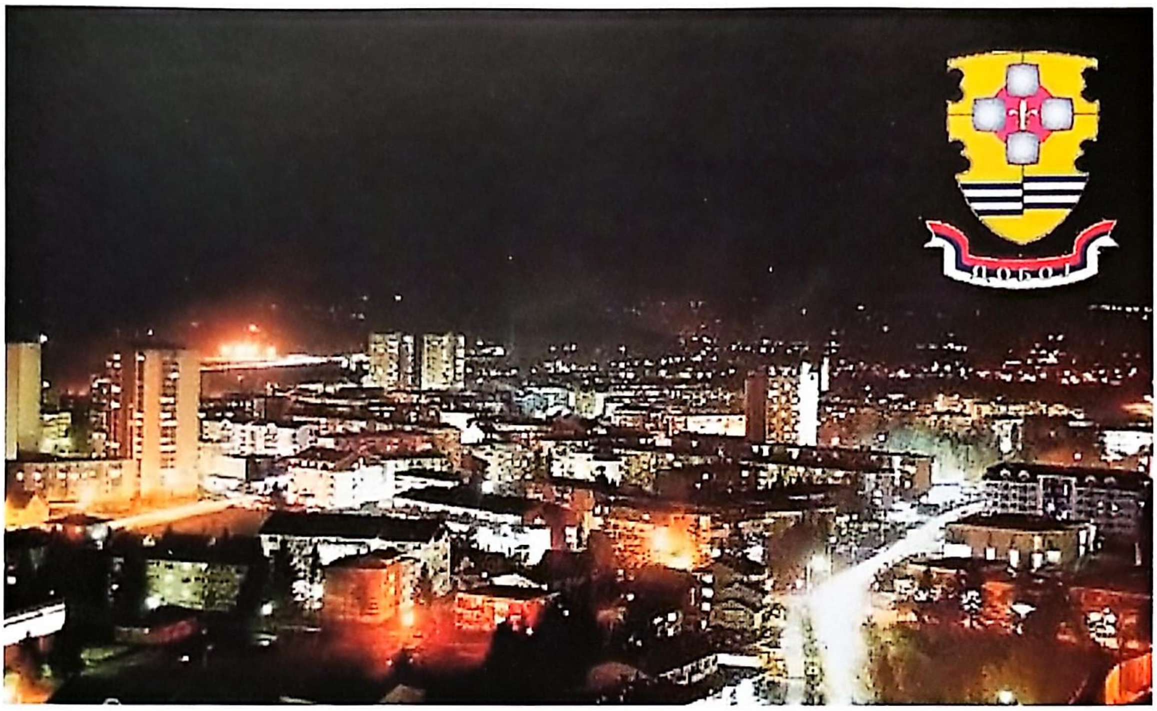

Добој ноћу

ДОБОЈ је град у средишњем појасу Републике Српске, а у сјеверном дијелу Босне, у подручју једне шире географске зоне побрђа, преко које планине Балкана благо се спуштају у низије Пānоније. Град је утемељен и развио се у проширеној долини ријеке Босне, гдје се из два супротна смјера сливају притоке Усоре и Спрече. Данас се градско насеље шири по алувијалној плочи долине ријеке Босне и по рубу најнижих обронака планинских масива Озрена, Крњина, Требаве и Вучијака.

У средњем вијеку историјски извори спомињу Жупу Усора, област око истоимене ријеке на сјеверу данашње БиХ, а простиралсе на територији од Кулаша и Прњавора на западу, Сребреника и Лукавца на истоку, ријеке Саве на сјеверу и Жепча на југу. Усору и Соли је, 1283. године, на управу добио бивши српски краљ Драгутин који је владао овдје као угарски вазал, све до смрти, 1316. године.

Географски положај Добоја у БиХ

Шеснаестог јуна 1415. године („ ...in Uxora subtus castrum Dobuy...“) у Усори под тврђавом Добој логорују војске мађарске, тих дана у ратном походу на Босну. Вијест је ово дубровачких трговаца, упућена мађарском краљу Сигисмунду, а истовремено најстарији

писани помен имена Добоја у до сада познатим историјским документима. Овај датум Добој обиљежава као Дан града.

Развој модерног града

Послије Првог свјетског рата, формирањем државне заједнице – Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, Добој почиње интензивнији економски и културни развој. Године 1922. изграђен је први водовод, а почетком 1925. године у Добој стиже и електрично освјетљење. Двије године касније отвара се Грађанска школа трговачког смјера. Сједиште среза овај град постаје 1933. године.

За вријеме трајања СФР Југославије Добој се веома брзо и успјешно развијао, захваљујући прије свега ентузијазму народа. Изградњом пруге нормалног колосијека Шамац - Сарајево, добојска жељезничка станица постаје прворазредан жељезнички чвор.

Након распада Југославије и међуетничких сукоба у БиХ, Добој је био, а према Дејтонском споразуму и остао у саставу Републике Српске, као једног од два ентитета који чине Босну и Херцеговину.

Према подацима пописа становништва из 2013. године, укупна површина подручја града Добоја је 653 квадратна километра, а на њој живи укупно 69.343 становника, од чега Срби чине 74 одсто становништва, Бошњаци 21 проценат, Хрвати 3, а остали 2 одсто.

Средњовјековна тврђава

Културно-историјски споменици су баштина и завјештање прошлости савременом човјеку. Најпознатији културно-историјски спо-

меник и туристичка дестинација града је тврђава у Добоју, коју Добојлије називају Градина.

Градња камених зидина добојске тврђаве почела у 13. вијеку, што доказују бројна археолошка истраживања, налази накита са гробља на Усори и керамике из дна јужне куле тврђаве, аустријске гравире из 1697. године, стари турски пописи, тефтери. Данас је добојско утврђење културно-историјски споменик високе вриједности који својом силуетом намеће обиљежје савременог града.

Одлуком Комисије за очување националних споменика БиХ, од 31.08.2005. године, градитељска цјелина Стари град Добој, коју чини и тврђава, проглашен је националним спомеником друге категорије.

О ОЗРЕН-ГОРИ

Озрен-гора се налази у међурјечју Босне и Спрече. Представља природно полуострво са бројним видиковцима по којима је и добила име (озарен).

Озрен има изврсне услове за ловни турузам. Ловиште обилује дивљом свињом, вуком, лисицом, зецом, фазаном срнећом и другом дивљачи. На Озрену налазимо и петнаестак врста ријетког и ендемичног биља.

Највиши врх је Остревица, 917 метара, а потом слиједи Краљица са 883 метра коју, поред телекомуникацијског релеја, краси планинарски дом који може угостити планинаре из цијелог свијета.

Гостиљ, трећа доминантна озренска кота са 773 метра, познат је по обиљу љековите траве иве коју народ бере сваке године 11. септембра у оквиру манифестације „Дани чаја“. Комитет за нематеријалну баштину УНЕСКО донио је, 28. новембра 2018. године, одлуку којом је **манифестација “Брање траве иве на Озрену” уписан на свјетску „Репрезентативну листу нематеријалне баштине човјечанства“**.

Брање траве иве на озренском вису Гостиљ

Озрен обилује извориштима питке, термалне и љековите воде од којих треба издвојити најпознатији извор „Калуђерица“ у порти средњовјековног Манастира „Светог Николе“, те „Вукељина вода“ и „Крњин точак“ у кањону ријеке Прење. Минерална вода извире у Сочковцу, Бољанићу и Рјечици, а на изворишту термо минералне воде у Какмужу подигнут је бањско-туристички комплекс.

Озрен красе бројни потоци од којих помињемо Прењу, Јадрину и поток Крвавац који сваког прољећа пред Васкрс црвен (крвав) потече.

Пођемо ли из града Добоја у обилазак Озрена маршута би изгледала овако: Купалишта - Горанско и Орлово језеро, Преслица, познато излетиште Добојлија, Околишта, идеална за излете и шетњу, Брезици, ваздушна бања са умјерено-континенталном климом.

ЛОВАЧКИ САВЕЗ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Ловачки савез Републике Српске је најмлађа ловачка организација у Европи. Званично је основан 19. марта 1994. године у Бијељини. Оснивачи су били представници 99 ловачких друштава и других организација везаних за ловство у Републици Српској. Сједиште Савеза је у Бијељини, а актуелни предсједник Савеза је **др Саво Минић**.

Ловачки Савез Републике Српске је пуноправни члан Међународног савјета за очување дивљачи и природе (CIC) и Савеза ловачких асоцијација Европе (FACE).

Ловачки савез, као кровна организација из области ловства броји око 23.000 ловаца и 105 чланица (80 ловачких удружења, 18 шум-

ских газдинстава, два национална парка, два рибњака и три д.о.о.). У Српској постоји 91 ловиште од којих су шест посебне намјене: „Каменица“, „Сушица“, „Романија“, „Рупска ријека“, „Зеленгора“ и „Козара“.

Укупна ловна површина у Републици Српској износи 597.638 хектара, а ради ефикаснијег спровођења планских мјера узгоја и заштите дивљачи, подијељена је на 10 ловних регија, којима руководе регионални савети за ловство.

Основни циљеви Ловачког савеза РС су узгој, заштита и коришћење дивљачи уз одржавање природне равнотеже, затим унапређење ловства као привредне гране, те заштита природе и животне средине. Управо зато, Ловачки савез Републике Српске нема значајнијих проблема са разним невладиним организацијама и покретима за заштиту животиња, односно антиловачким покретима, који се залажу за забрану лова.

Ловци својим свакодневним активностима доказују да представљају организацију која се прије свега бави узгојем и заштитом дивљачи. Лов представља само 10% ловачких активности, а приоритет му је узгојни и санитарни одстрел.

Ловачки савез Републике Српске представља једину институцију у држави, која у потпуности може да спроведе Закон о дивљачи и ловству, и на тај начин очува ловну фауну и њена станишта, што је од великог интереса, не само за ловце, него и за Републику Српску.

Република Српска посједује богата ловишта и природне ресурсе. Од преосталих и ријетких европских прашума, чак четири се налазе у Републици Српској (Перућица, Јањ, Дормишевица и Лом), као и два национална парка (Сутјеска и Козара), који у природној баштини сваке земље заузимају значајно место.

Ловачки савез Републике Српске, у сарадњи са корисницима ловишта увелико ради на даљем развоју ловног туризма, јер приходи остварени на овај начин представљају веома значајну ставку за даља улагања у ловишта. У послијератном периоду, захваљујући планском и стручном газдовању, фондови дивљачи су обновљени и данас су достигли више од 70% нивоа из златних осамдесетих година 20. вијека.

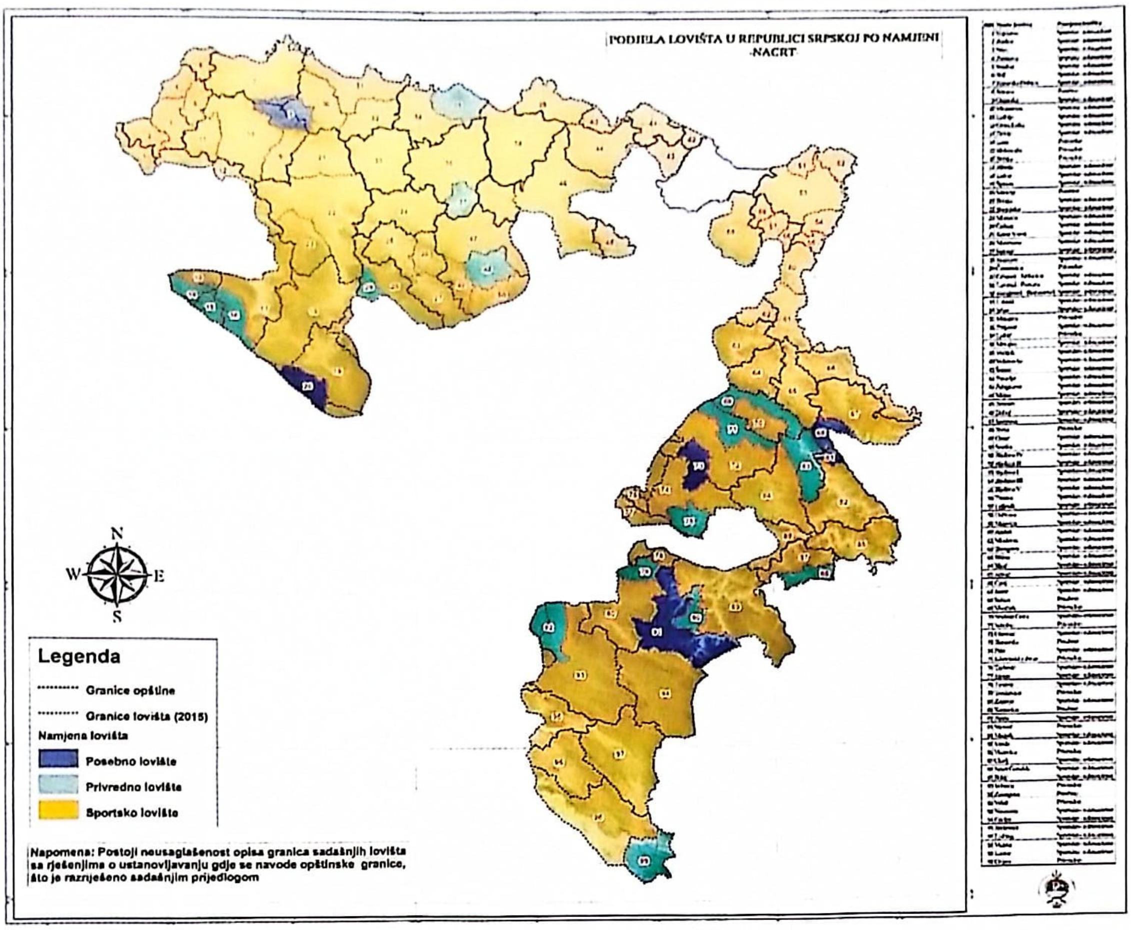

Карта ловишта Републике Српске

Представљамо организатора „Вучијих дана на Озрену“

ЛОВАЧКО УДРУЖЕЊЕ „ФАЗАН“ ДОБОЈ

Прије избијања посљедњег рата у БиХ ловачко друштво у Добоју бројало је 1.450 чланова, а током рата лов је био суспендован.

Тек 1995. године група ловаца: Боро Цвијановић, Војо Нарић, Славко Стојаковић, Недо Марковић, Мирко Дачић, Брацо Николић и Никола Брковић, покрећу иницијативу за обнављање рада ловачког удружења. На првој скупштини, 1996. године, Удружењу је дато име "Фазан", а за првог предсједника друштва именован је Крунислав Лукић, док је лововођа био Славко Стојаковић.

ЛУ „Фазан“ Добој, према подацима о плаћеној чланарини за 2020. годину, броји 936 ловаца организованих у 25 секција, као и секција ловачког подмлатка и једно је од највећих ловачких удружења у Републици Српској. Газдује површином од 65.633 хектара, од чега је 61.623 хектара ловна површина.

Ловиште добојског удружења чини простор уз ријеке Босну, Спречу и Усору, те планине Озрен, Требава, Вучијак и Крњин. Ови простори природно су станиште за срнећу дивљач, зеца, фазана,

пољску јаребицу, препелицу и шљуку, а од незаштићене дивљачи ловиште обилује дивљом свињом, лисицом, јазавцем, куном и дивљом мачком. Ловиште је брдског типа, надморске висине од 118 до 917 метара.

Од оснивања првог ловачког друштва у Добоју, 1945. године, дужност предсједника су обављали: **Војо Вуковић, Нурија Смаилбеговић, Којо Јотић, Митар Митровић, Војо Радишковић, Светозар Николић, Јозо Стојанац, Раде Вујић, Живко Илић, Зулфо Ћирић, Богдан Николић, Боро Цвијановић, Крунослав Лукић, Милован Васиљевић, Недо Марковић, Војо Нарић, Раде Софренић** и актуелни предсједник **Ведран Божичковић**.

Фазанерија „Баре" у Добоју

У Саставу удружења дјелује и ради властита фазанерија чији су годишњи капацитети око 20.000 фазанских пилића. Фазанерија ради пуним капацитетом, а поред обогаћивања властитог ловишта, фазански пилићи се продају ловачким удружењима широм БиХ, а почео је и извоз фазанске дивљачи у Србију. Фазанерија је уписан у регистар фарми Републике Српске и има свој ветеринарски број.

С обзиром на надморску висину ловиште је низијско јер је 70.700 хектара ловишта испод 400 метара надморске висине, а по намјени је спортско-рекреативно. Према Рјешењу о установљењу , основне врсте дивљачи у ловишту Добој су: срнећа дивљач, дивља свиња, зец, фазан, јаребица, пољска јаребица и пловка.

Географски положај ловишта

Ловиште Добој се налази у средишњем дијелу Републике Српске. По административно-територијалној подјели заузима цијелу општину Добој. Граничи се са ловиштима: Модрича, Дервента, Теслић, Петрово и Станари, а добар дио границе на источном и јужном дијелу је са ловиштима Федерације БиХ.

Растојање између најјужније и најсјеверниве тачке ловишта Добој је око 48 км, а растојање између најзападније и најисточније тачке је око 46 км. Простире се од 44. до 45. степена сјеверне географске ширине и између 17. и 18. степена источне географске дужине.

Главна и највећа ријека која протиче кроз ловиште је Босна. У њу се код Добоја, са десне стране улива Спреча, друга ријека по величини, која раздваја масиве Озрена и Требаве.

Јужни дио ловишта између Босне и спрече чини планина Озрен са доминантним врхом Велика Остревица, 917 метара надморске висине. Источни дио ловишта чини планина Требава са доминантним врхом Палин Вис, 665 метара надморске висине. Западни и сјеверни дио ловишта чине побрђа Крњина и Вучијака, чија висина ријетко прелази 300 метара.

Ловни објекти

Ловачки дом на Озрену

Изградња ловно-узгојних и ловно-техничких објеката стална је активност ловаца, тако да су подаци које наводимо промјењиви. Док се пише овај текс већ негдје у ловишту гради се нова чека, солило, хранилица...

Према подацима из ловне основе у Ловишту Добој су изграђени слиједећи ловно-узгојни објекти: 556 хранилишта за пернату дивљач, 37 хранилиште за срнећу дивљач, 10 прихватилишта за фазанске пилиће и фазанерија.

Од ловно-техничких објеката у ловишту су саграђене 187 чеке осматрачнице, 22 ловачке настрешнице, неколико ловачких колиба, 33 ловачке куће и један модеран ловачки дом на Околиштима на Озрену.

Царство срнеће дивљачи

Мало које ловачко удружење може да се похвали таквим богатсвом какво има ЛУ "Фазан" из Добоја. Успјешно су у послијератном периоду обновили фондове дивљачи свих врста, а нарочито срнеће и вратили их на прећашње стање. У ловишту од укупне површине, срнећа дивљач господари на 27.500 хектара трећег бонитетног разреда, тако да годишњи планирани капацитет одстрела

износи преко 110 грла срндаћа, што је сигурно велика бројка за многа удружења у окружењу.

Када је у питању трофејна вриједност срндаћа, од 5 до 10 одсто грла су у медаљи. Из овога произилази и чињеница да се у наредном периоду мора побољшати трофејна вриједност. Комисија за оцјену ловачких трофеја сваке године изврши оцјену великог броја трофеја роговља срндаћа, па је стога и искуство чланова комисије велико, јер је комисији, у задњих пар година, кроз руке прошло преко 1200 различитих трофеја.

ВУК КАО ЕВРОПСКИ ТОП ПРЕДАТОР

Од вајкада су предатори живјели уз човјека и пратили га свуда у његовим кретањима, а некада смо их звали звијерима, штеточинама, грабежљивцима или неким другим страшним и погрдним именима. Од свих предатора вук је увијек предњачио па зато носи епитет европског топ предатора. Човјек их је сматрао ривалима и љутим непријатељима који су угрожавали његову безбједност, отимали храни и преносили заразе па их је настојао уништити свим средствима.

Међутим, вук је био симбол снаге и моћи, отпорности и опасности. Човјек га се плашио и истовремено му се дивио, опјевао га у пјесмама, а слабој дјеци давао вучија имена. У народу постоји изрека која гласи: **„И медвјед и слон јачи су од вука, али вук никада није играо у циркусу“**.

Вук (Canis lupus)

Како је технолошки људска цивилизација јачала, средства за обрачунавања човјека и вука била су све модернија и монструознија. Међу њима најпогубнија су била хемијска средства – отрови.

На нашим просторима тај период људског безумља, са намјером тоталног уништења звијери, а прије свега вука, трајао је од

завршетка Другог свјетског рата до почетка шездесетих година прошлог вијека. Посљедице те монструозне кампање су биле трагичне. Вук, али уз њега и орлови, нестали су са ових простора. Требало је проћи двадесетак година да се вук врати на наше просторе.

ПОЗИТИВНА УЛОГА ВУКА У ПРИРОДИ

Пише: Милан Остојић

Вук је индикатор дивљине јер насељава просторе гдје је очувана природа, која још увијек функционише по својим изворним законима. У питању је једна контроверзна али крајње драгоцјена врста. Вук је природни селекционар јер из ловишта уклања слабе, старе, болесне, животно неспособне, недовољно снажне и недовољно опрезне јединке. То значи да у природи преживљавају само најспособнији и у том погледу, код вука нема промашаја.

Такође, вук поред селективне има и санитарну улогу у природи, јер конзумира лешеве угинулих животиња, што му поред лова, представља подједнако важан начин исхране. Имајући све то у виду, бројност популације вука, треба да буде оптимална, односно усклађена са површином ловишта и врстама и бројности племените дивљачи. Управо тада, до изражаја долазе све позитивне особине вука као регулатора у природи, који све остале животињске врсте које живе на том простору држи под сталном контролом и чини их здравијим и виталнијим. Управо зато, ловни стручњаци и зоолози заложили су се да се вук поново насели на своја стара станишта, у све европске земље у којима је искоријењен, што је у знатној мјери остварено у посљедње двије деценије. Уколико је бројност популације вука у ловишту повећана, он може проузроковати знатне штете фондовима племените дивљачи и домаћој стоци. У том случају, лов на вука је неопходан, како би се његова бројност свела у подношљиве оквире. Лов на вука је оправдан и он треба да се лови али крајње часно, законито, рационално, на научним основама, у складу са кодексом и на бази свих принципа одрживог развоја. Покушаји да се спријечи нестајање ове врсте, потпуном законском заштитом односно забраном лова у појединим земљама дали су контраефекте.

У одређеним ситуацијама, нарочито у зимском периоду, вук може да се отргне контроли. Наиме, све што се понаша абнормално и што не може да бјежи, вук на основу свог природног задатка мора да одстрани из природе односно да ликвидира јер њему се чини да су такве јединке болесне. Поставља се питање, зашто вук, када упадне у тор покоље све овце, а поједе само једну или чак ниједну? Зато што су оне са његовог аспекта дегенерисане јединке јер не бјеже и не

боре се за живот већ стоје и чекају да буду заклане. Његов ''свети'' задатак је да такве јединке уништи и одстрани из природе. Такође, постоји још један сличан примјер: познато је да се срнећа дивљач у зимском периоду групише у крда од по неколико десетина грла. Уколико се створи ледена покорица, срнећа дивљач пропада кроз њу, тешко се креће и у случају опасности не може да крене у хитри бијег од вука. Он тада ''мисли'' да са тим јединкама нешто није у реду и одмах креће у извршење свог ''светог'' задатка односно њихове ликвидације. Наиме, било је случајева (иначе, веома ријетких) да вук закоље цијело крдо, односно неколико десетина грла срнеће дивљачи.

И поред свега, не смијемо заборавити, да је вук одувијек уживао извјесне сипматије код нашег народа, нарочито код хајдука. Наш народ вуку прашта све што уради (постоји народна изрека: ''вук на овцу своје право има''). Иначе, име ''Вук'' је веома често код Срба, с обзиром да се раније вјеровало да онај ко носи име тотемске животиње бива заштићен од разних зла (подсјетимо, да је управо тако, и чувени Вук Стефановић Караџић добио име).

Драгана Шњегота, доктор биолошких наука на Природно-математичком факултету у Бањој Луци, активно проучава вука са територије Босне и Херцеговине. Она констатује да „вукови БиХ представљају централну, а најмање истражену субпопулацију динарско - балканске популације вука".

Анализом сродства је утврђено да су вукови из свих дијелова БиХ показали пуно међусобно сродство што указује на висок проток гена између њих. Детектовано је 36 група јединки које су показале најближе сродство, при чему се једна група са Озрена састојала од чак четири женке, што указује да су припадале истом чопору. Резултати добијени генетичким анализама су веома информативни у циљу успостављања правилног менаџмента врсте и креирања плана заштите вука у БиХ.

ОД ХАЈКЕ ДО ВУЧИЈИХ ДАНА НА ОЗРЕНУ

ОВАКО ЈЕ ПОЧЕЛО

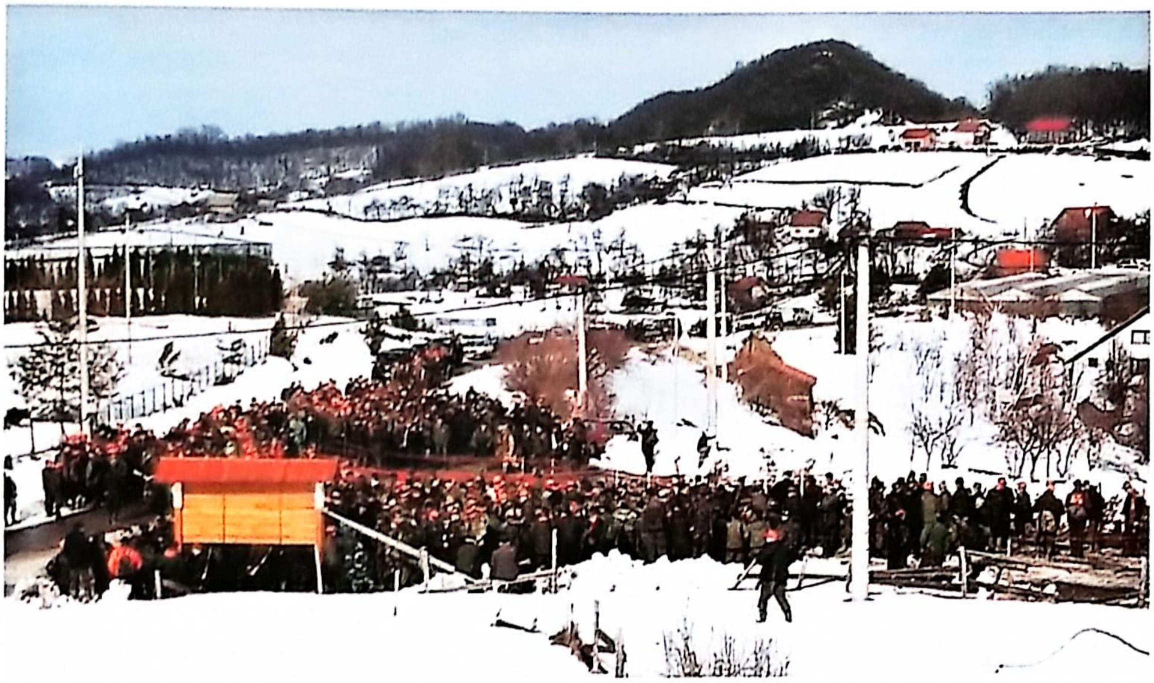

Околишта на Озрену, зборно мјесто ловаца

Лов на вука је изузетно популаран и представља прави изазов за сваког ловца. Традиција групног лова на вука је изузетно дуга. Данас постоји десетак ловачких удружења која организују ловно–туристичке манифестације односно саборе ловаца, а у Републици Српској издвајају се ловачка удружења ''Фазан'' из Добоја и ''Загорје'' из Калиновика. Број учесника на овим манифестацијама обично износи 300–500 ловаца, а негдје и преко 1.000 као што је случај са највећом манифестацијом ове врсте у организацији ЛУ ''Фазан'' из Добоја, на планини Озрен.

Суштина оваквих манифестација је дружење ловаца док је сам лов у другом плану, нарочито ако се има у виду да се овај вид лова на вука није показао ефикасним. То значи, да у оваквом начину лова на вука учествује велики број ловаца, који тако испуне своје ловачке жеље и доживе прави вучји амбијент, са скоро незнатним издатком по природу јер се број одстријељених вукова обично може избројати на прсте једне руке.

Пјесник би рекао: "Није за људе да буду вукови, нити за вукове да оду са планине". Међутим, послије Другог свјетског рата, са

Озрена су отишли вукови. Једноставно су нестали. Требало је 40 дугих година да се вук почне бојажљиво враћати у своја станишта.

Предратне 1991. године, десио се и први одстрел вука на Озрену. Спретни и сретни стријелац био је **Зоран Урумовић** из Текућице. Али, по народном вјеровању, са појавом вукова треба очекивати и рат. И десио се страшан рат.

На локацији Дубоки поток, 1991. године, вука је одстријелио Зоран Урумовић из Ловачке секције Текућица

Након рата, од 1996. године, полако се почео нормализовати живот па и ловачке активности. Вукови су примјећени у реону села Брезици и Горња Пакленица, гдје су чак почели чинити разне штете овдашњим становницима, а срнећу дивљач су десетковали. Ловци нису имали избора него се дати у акцију на овог опасног предатора.

У јесен 2000. године, на подручију Брезика на Озрену поново је одстријељен вук. Одстријелио га је ловац **Ненад Глигић**, из ЛУ „Фазан" Добој, у случајном сусрету. И тако се родила идеја да се од наредне године крене у организован лов на вука.

Те, 2001. године, на иницијативу Неде Билића, предсједника Ловачке секције Пакленица, а уз подршку руководства ЛУ „Фазан" из Добоја, Неде Марковића, Воје Нарића, Гаврила Никића, Драгана Зекића и Момира Мођића Моше, организују прву „Хајку на вука" на Озрену, у којој су учествовали углавном

ловци Ловачког удружења „Фазан" Добој. На Бељевницама у Горњој Пакленици окупило се око 250 ловаца, највише из Пакленице и Брезика.

Ненад Глигић и група ловаца са Брезика, са одстријељеним вуком, 2000. године

Одстрела није било, али се надалеко прочула прича о љепотама Озрен-горе, о добрим домаћинима и изванредној организацији лова и ловачког дружења. Број учесника ове манифестације растао је из године у годину.

Наредне, 2002. године, у хајку су стигли и гости из сусједних ловачких удружења. Вука је одстријелио гост из Прњавора, **Обрад Пеулић**, и тако ударио добре темеље највећој ловачкој манифестацији на нашим просторима.

Вукови су сачували кожу и у трећој озренској хајци, 2003. године. Међутим, те године је добојски ловац **Урош Билић** одстријелио вука у случајном сусрету у ловишту.

Вук није одстријељен ни наредних 2004, 2005. и 2006. године, али се број учесника у Хајци повећавао. Тако, 2006. године, биљежимо податак да је у Хајци учествовало преко 500 ловаца из Добоја, али и из других ловачких удружења Републике Српске и Федерације БиХ.

Војо Нарић, предсједник и Недо Билић, иницијатор прве озренске Хајке на вука

НА СЕДМОЈ ХАЈЦИ ВУК ПЛАТИО ГЛАВОМ

Седма по реду озренска „Хајка на вука" изашла је из ентитетских, али и граница БиХ. Око хиљаду ловаца из Републике Српске, Федерације БиХ, Хрватске, Словеније и Србије, окупило се 3. марта 2007. године, на планинском платоу Околишта на Озрену. Циљ нису крили, ако могу одстријелити вука, а ако га не нађу, дружење уз ловачки котлић, добру музику и по коју чашицу, сигурно неће изостати.

Добродошлицу ловцима пожелио је **Војо Нарић**, а заповијест за лов издао је **Недо Марковић**, старјешина лова.

У Хајку на вука на Озрен је стигао и први човјек ловаца Републике Српске, господин **Вукашин Којиновић: „Ово је, без сумње највећа ловачка манифестација у БиХ, и срећан сам што сам данас њен учесник"**, нагласио је Којиновић уз обећање да ће Ловачки савез Српске убудуће још јаче подржати оваква дружења.

Стигли су и ловци из Федерације БиХ, њих стотињак, на челу са **Хидајетом Халиловићем**, предсједником Ловачког савеза Федерације БиХ. Ту су и ловци са Златибора гдје се сваке године одржава слична манифестација.

- Наша сарадња траје петнаест година. Ловци из Добоја долазе на Златибор, а ми на Озрен и тако ширимо пријатељство и размјењујемо искуства, рекао је **Милојко Барчић**, један од златиборских ловаца.

Трофеј отишао у Дервенту

Хајка је била успјешна. Послије подне, из правца Брезика појавило се возило са вуком на предњој хауби. Вјешти стријелац био је **Срето Кукић**, члан Ловачког удружења „Мотајица" из Дервенте.

- Погодио сам га на удаљености од 40 метара, руском једноцијевком. У први мах сам се уплашио кад сам га угледао како се приближава јер је то био мој први сусрет са вуком, казао је видно узбуђени Кукић.

Дуго су трајала честитања и заједничка фотографисања, а онда се славље преселило под шатор. Уз богату ловачку трпезу, томболу и музику популарних "Звука родног краја", услиједило је подношење извјештаја о обављеном лову.

Потом је Војо Нарић, домаћин манифестације, даровао Срету Кукића са 100 марака, а предсједник ловачког савеза Републике Српске обећао догодине још масовније дружење са новим програмским садржајима.

У ОСМОЈ ХАЈЦИ ПАЛА ДВА ВУКА

Више од 800 ловаца из Републике Српске, Федерације БиХ, Србије, Хрватске и Словеније, окупило се 8. марта 2008. године, код ловачке куће у Бољанићу на Озрену, да заједно крену у лов на вука.

Прије поласка у хајку **Раде Софренић**, предсједник Ловачког удружења "Фазан" из Добоја пожелио је добродошлицу учесницима лова.

- Срећан сам што данас на нашем Озрену могу поздравити колеге ловце скоро из цијеле Републике Српске, ловце из сусједних ловачких удружења Федерације БиХ, те наше драге госте из Србије, Словеније и Хрватске. Срећан сам што се наставља традиција озренске Хајке на вука, а увјерен сам да ћете и ви срећни и задовољни отићи са Озрена, рекао је Софренић

Потом је главни лововођа Ведран Божичковић, издао наређења и упутства о начину понашања у ловишту.

Снијег који је дан раније прекрио озренске висове, стварао је неописив угођај за лов. Према траговима је утврђено да на Озрену

борави неколико чопора вукова, нарочито на јужном дијелу планине који припада Федерацији БиХ. Терен је тежак и неприступачан, а ловци међусобно везу одржавају радио станицама.

Боро Нарић са одстријељеним вуком

Послије подне ловиштем се пронијела вијест да је одстријељена једна вучица испод највећег озренског виса "Остравице". На њу је пуцао **Боро Нарић** из добојског ловачког удружења. У тренуцима када се хајка приводила крају и када су ловци почели напуштати своје чеке, из правца Брезика стигла је вијест да је у Рајчеву одстријељен још један вук. Овога пута вјешти стријелац био је добојски ловац **Владо Глигорић**. Ловци су са одушевљењем, али и малом невјерицом примили ову вијест, а када су се увјерили да је пао и други вук, радио везом се могла чути и оваква пошалица:"Док се будемо враћали на зборно мјесто успут ћемо одстријелити још којег вука".

У име Ловачког савеза Републике Српске, **Триво Пиваш**, члан Управног одбора, поздравио је присутне ловце, а организаторима честитао на успјешној организацији ове манифестације. Пиваш је пренио личне поздраве Вукашина Војиновића, предсједника Ловачког савеза Српске, као и његово извињење што није у могућности учествовати у овом лову.

Боро Нарић и Владо Глигорић стекли су ласкаво звање „Вучар"

Дружење је настављено уз музику и ловачку томболу. Учесници су имали само ријечи хвале за организацију ове манифестације, а два одстријељена вука потврда су оправданости овакве акције.

ВУКОВИ ПРЕЖИВЈЕЛИ ДЕВЕТУ ХАЈКУ

Посљедње суботе у фебруару 2009. године, на Озрену је, девету годину узастопно, одржана, сада већ традиционална, Хајка на вука. Овогодишња манифестација окупила је око 1.200 ловаца из Републике Српске, Федерације БиХ и сусједних република бивше Југославије.

Озренско излетиште "Преслица" одређено је за зборно мјесто овогодишње хајке. Снијег који је претходних дана прекрио озренске висове, створио је прекрасан угођај за лов.

Поред домаћих ловаца, најбројнији су били гости из Модриче и Сарајевско-романијске регије, а у истом ловачком строју нашли су се чланови ловачких удружења из: Бање Луке, Прњавора, Градишке, Грачанице, Добој-Југа, Усоре, Добој-Истока,Теслића, Српца, Петрова, Пелагићева, Доњег Жабара, Шамца, Брода, Дервенте, Вукосавља, Бијељине, Нове Тополе, Брчког, Лопара, Тузле, Лукавца, те гости из Србије и Хрватске.

У име домаћина и организатора ове највеће ловачке манифестације у Републици Српској, ловце је поздравио **Раде Софренић**, предсједник ЛУ "Фазан" Добој. Потом је главни лововођа Ведран Божичковић издао наређења и упутства о начину лова и понашања у ловишту.

Амбијент након лова

Снијег који је претходних дана интезивно падао достигао је на појединим мјестима гдје се одвијала хајка, и преко метар висине, што је успоравало кретање хајкача. Вучји трагови били су на све стране. Чак су хајкачи видјели чопор вукова, али прилика за пуцање није се указала ни једног тренутка.

У поподневним сатима ловци су се поново окупили на зборном мјесту, гдје је настављено дружење. Раде Софренић, домаћин манифестације, уручио је захвалнице: **Обрену Петровићу**, начелнику општине Добој за помоћ у организацији хајке, Спортско-рекреативном центру "Преслица" који је ловцима ставио на располагање простор за окупљање, те ловачким организацијама из Модриче и Сарајевско-романијске регије, чији су чланови били најбројнији у хајци.

Градоначелник Добоја Обрен Петровић са ловцима на Преслици

ЗА ЈУБИЛЕЈ ПАЛА ДВА ВУКА

Десета, јубиларна ловно-туристичка манифестација Хајка на вука на Озрену, одржана је 20. фебруара 2010. године. Око 1.200 ловаца из свих крајева бивше Југославије узело је учешћа у овој манифестацији, а коначан резултат су два одстријељена вука.

Трибина о предаторима

Овогодишњој Хајци на вука претходила је јавна трибина на тему „Предатори нашег поднебља". О предаторима су говорили еминентни стручњаци за ову област.

Професор др **Зоран А. Ристић** са новосадског Природно-математичког факултета, одржао је предавање о вуку и лисици као најчешћим предаторима овог поднебља. Шакал као предатор који се враћа у наша ловишта, била је тема предавања **Александра Пантелића**, дипломираног инжењера, иначе члана Ловачког савеза Србије, док је проф. др **Драгутин Матаругић** са Пољопривредног факултета из Бање Луке, говорио о бруцелози као све присутнијој болести у нашим ловиштима.

Јавна трибина је резултирала идејом да се **убудуће ова манифестација назове „Вучји дани на Озрену“**, што је организатор и прихватио тако да је ово била посљедња „Хајка на вука“.

Стигли бројни гости

Добродошлица на Озрену: Вукашин Војиновић, предсједник Ловачког савеза Републике Српске и Срећко Кропе, предсједник Ловачког савеза Словеније

Добојско излетиште „Преслица“ на Озрену било је и ове године зборно мјесто окупљања око 1.200 ловаца. Поред добојских ловаца, у госте су стигле бројне ловачке групе из сусједних градова Републике Српске и Федерације БиХ, али и ловци из Србије, Хрватске и Словеније, које је предводио **Срећко Кропе**, предсједник Ловачког савеза Словеније. У лов на Озрен стигао је и **Тони Поршај**, предсједник Међународне ловачке асоцијације (ЦИЦ), који је био гост Вукашина Војиновића, предсјеника Ловачког савеза Српске.

Домаћин манифестације **Раде Софренић** пожелио је добродошлицу свим учесницима, а старјешина хајке, Ведран Божичковић, издао је наредбу и упутство о начину лова. Потом су ловци, подијељени у 24 ловачке групе, запосјели раније утврђене чеке, очекујући да ће вук баш на њих наићи.

За два сата пала два вука

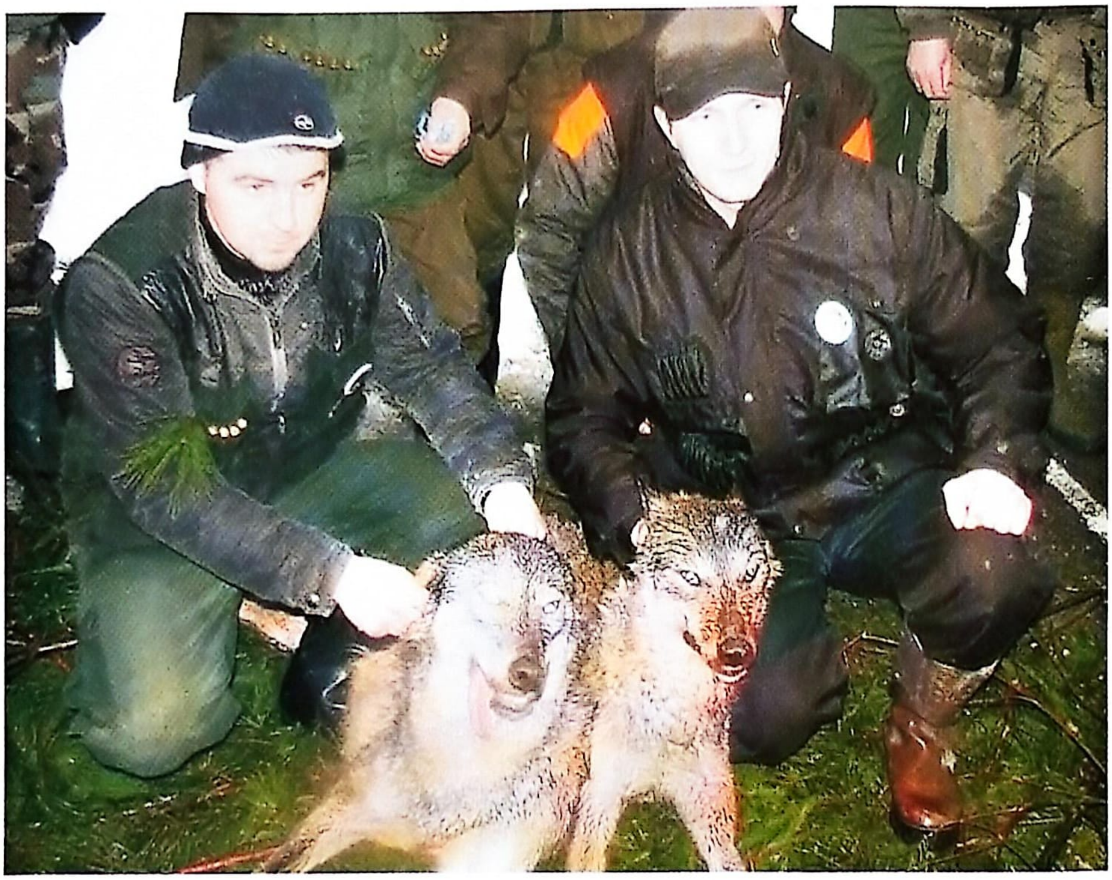

2010. године одстријељена су два вука, а стријелци су били Мирослав Савановић из Модриче и Златан Јевтић, из Бушлетића

Киша и тешки услови лова нису на почетку обећавали добар резултат. Међутим, само два сата након што су хајкачи кренули у погон, у подножју Остревице, највеће озренске коте, зачуо се пуцањ. Прецизни стријелац био је **Мирослав Савановић** из Ловачког удружења „Мајна“ Модрича. Убрзо потом, у реону Рајчева, другог вука одстријелио је **Златан Јевтић**, млади ловац секције Бушлетић Ловачког удружења „Фазан“ Добој. Ријеч је о двојици млађих ловаца који су се, уз мало ловачке среће и оштро око, окитили вриједним ловачким трофејом.

Поред новчане награде од по 100 марака, организатор је овој двојици ловаца додијелио диплому „Вучара“, признање којим су се окитили и ловци који су у претходних девет озренских хајки имали част да одстријеле вука. Њихова је обавеза да и наредних година учествују у хајци, а звање „Вучар“ трајно их ослобађа било каквих финансијских обавеза у овој манифестацији.

Похвале организатору

Руководство ЛУ „Фазан“ Добој, 2010. године – Ведран Божичковић, Радован Цвијановић и предсједник Раде Софренић

Након успјешно обављеног лова сви су се ловци, здрави и живи, поново окупили на зборном мјесту на Преслици, гдје је по обичају, приређен ручак и дружење уз музику и ловачку томболу.

Присутне ловце на Озрену поздравио је бираним ријечима Срећко Кропе, предсједник Ловачког савеза Словеније, док је Тони Поршај, предсједник Међународне ловачке асоцијације, истакао да би на овој манифестацији имали шта да науче ловци развијене Европе.

Честитке за успјешну организацију домаћинима је упутио и Вукашин Војиновић, први човјек Ловачког савеза Српске:

- Дефинитивно је ово најмасовнија и најбоље организована ловачка манифестација у Републици Српској, али вјероватно и у окружењу, ријечи су предсједника Војиновића.

Предсједник Војиновић се захвалио свим учесницима на дисциплинованом понашању и поштовању ловачке етике, те позвао ловце да се догодине окупе у још већем броју.

Ловачко братимљење

Ловци Сарајевско-романијске регије редовни су у лову на Озрену

У оквиру свечаног дијела ове манифестације, предсједник Ловачког удружења „Фазан“ Добој, **Раде Софренић**, и предсједник Ловачког савјета Сарајевско-романијске регије, **Стеван Драшковић**, потписали су Повељу о братимљењу.

- Потписивањем ове повеље ловци Добоја и Сарајевско-романијске регије свечано се обавезују да заједнички дјелују на плану зближавања и међусобног упознавања нашег чланства, кроз ловачке активности и манифестације, стоји, између осталог, у потписаној повељи. Овај свечани чин резултат је досадашње дугогодишње успјешне сарадње ловаца добојског и сарајевско-романијског подручја.

ЈЕДАНАЕСТА ВУЧИЈАДА ТРАЈАЛА ТРИ ДАНА

Постројавање на Преслици

Ловачко удружење „Фазан“ из Добоја и ове године је организовало традиционалну, једанаесту по реду, ловно-туристичку манифестацију под називом „Вучији дани на Озрену“, која је окупила око 1.000 учесника из Републике Српске, Федерације БиХ, Србије, Црне Горе, Словеније, Хрватске, Њемачке, Аустрије и Италије. Овогодишња манифестација, била је проширеног карактера и трајала је три дана у оквиру којих су одржани сљедећи садржаји:

Првог дана, 18. фебруара 2011. године, у великој сали Привредне коморе Добој, присутним ловцима из добојско-модричке регије, одржана су стручна предавања на тему: „Предатори – вук и шакал, биологија, екологија и планско газдовање“. Предавачи су били проф. др **Зоран Ристић** и дипломирани инжињер шумарства Раде Софренић. Такође, присутни су упознати и са правилником о пребројавању дивљачи који је донијело Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске.

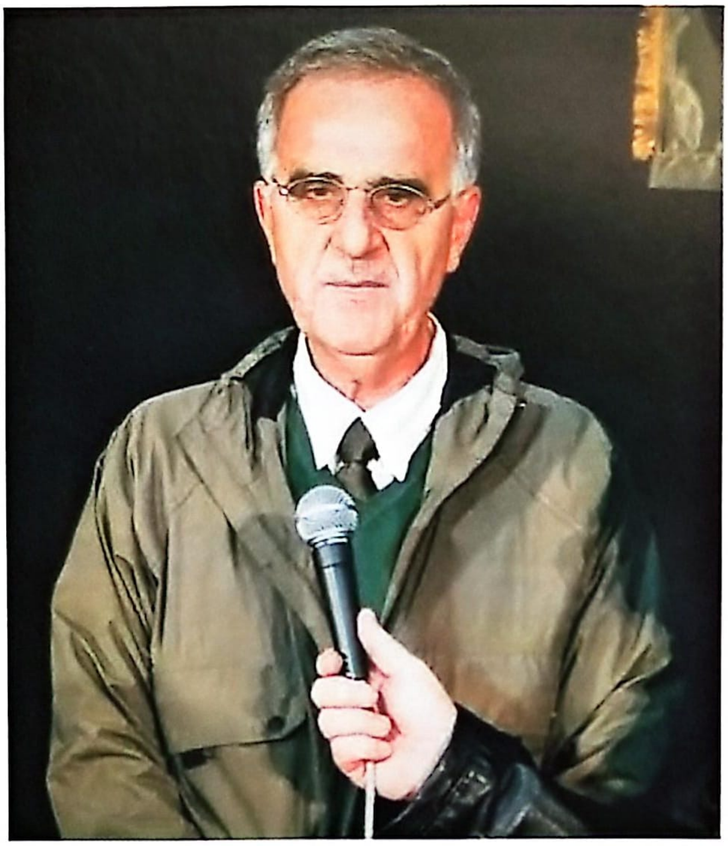

Проф. др Зоран Ристић

Другог дана манифестације, одржан је традиционални лов на вука, на Озрену. Окупљене ловце на Спортско-рекреативном центру „Преслица", поздравио је предсједник ЛУ „Фазан" Добој, Раде Софренић, након чега су сви учесници лова упознати са програмом манифестације. Организациони одбор манифестације на челу са предсједником Софренићем и члановима Управног одбора, у односу на претходне године, знатно је унаприједио одређене сегменте развођења ловаца на мјеста дочека. Оно што је одувијек представљало проблем, је управо вријеме које се утроши од прозивке ловаца до њиховог развођења на мјеста дочека. Временски услови за лов су били изузетно неповољни због густе магле и кише, која је у току дана прешла у снијег. Но, и поред свих тешкоћа, сви ловци су се распоредили на мјеста дочека и погон је кренуо, чиме је започео лов.

Чеке су постављене на дужини око 22 километра и формиран је обруч унутар којега је била површина око 7.000 хектара. Погони су организовани из више праваца, а најуспјешнији је био онај испод највишег озренског врха Остревице, који је успио да покрене два вука. Међутим, ловац који се налазио на потезу Остревица – Брезици, није успио да реагује правовремено, тако да су вукови прошли између линије постављених ловаца.

Чести и драги гости у лову на Озрену: др Зоран Ристић, Срећко Жерјав, директор Стручне службе ЛС Словеније, Милан Остојић, Вукашин Војиновић, Срећко Феликс Кропе, предсједник ЛС Словеније, Тони Вршчај, предсједник Координационог форума ЦИЦ-а за југоисточну Европу и Хидајет Халиловић, Ловачки савез Федерације БиХ

Шакал на Требави замијенио је вука на Озрену

Ове године, одстрел вукова је изостао али су ловци имали још једну прилику за уживање у природи, дружење, размјену искустава,

као и стицање нових познанстава. Одмах послије лова, организован је заједнички ручак уз музику и ловачку томболу. Организатор се побринуо да сваки учесник добије беџ „Вучији дани на Озрену 2011“, а ту се могао пронаћи и ДВД филм са прошлогодишње манифестације, као и велики број ловачких значки.

Трећег дана манифестације, 20. фебруара, око 250 ловаца окупило се на теренима Ловног ревира Требава, где је организован групни лов на шакала, који је иначе све присутнији у овим крајевима. Том приликом, одстријељен је један шакал, а највише успеха имао је ловац **Момо Рауковић**. По завршетку лова и заједничког фотографисања, услиједио је ручак за све учеснике, а потом су ловцима додељени пригодни поклони.

На крају, можемо констатовати да је ловно-туристичка манифестација „Вучији дани на Озрену 2011“, због богатог садржаја и врхунске организације домаћина, у потпуности успјела, што потврђују задовољна лица свих њених учесника.

ДВАНАЕСТО ДРУЖЕЊЕ НА ОЗРЕНУ

На Околиштима у Горњој Пакленици, у суботу 25. фебруара 2012. године, окупило се око 900 ловаца из готово свих крајева Републике Српске, Босне и Херцеговине, Србије, Хрватске, Црне Горе и Холандије.

У погону је учествовало 150 хајкача, који су, по веома тешком терену, успјели да заврше погоне у више праваца. Од правца Краљице, покренуто је више вукова који нису изашли на постављене чеке, него су се провукли кроз празан непокривени дио, чему је добрим дијелом кумовала и неопрезност ловаца на чекама.

- Иако није било одстрела, ова манифестација је показала колико је добро организована. То је резултат квалитетних припрема оваквког лова у задњих пар година, рекао је овом приликом **Ведран Божичковић**, предсједник ЛУ „Фазан“ Добој.

Он је најавио да је приоритет Управног одбора Ловачког удружења „Фазан“ да до сљедеће манифестације обезбиједи терен који ће бити у власништву ловаца.

- Купићемо већу површину земље на Озрену коју ћемо максимално искористити за оавкве и сличне пропратне ловно туристичке садржаје“, истакао је предсједник Божичковић.

Одлазак у лов

По завршетку лова услиједио је забавни програм, обогаћен наступом Културно-умјетничког друштва „Озрен“ из Карановца (општина Петрово) који су извели неколико сплетова игара са Озрена.

Околишта су дуго у ноћ одзвањала изворном и народном музиком, уз ловачко весеље али и обећања бројних ловаца да се и догодине видимо на тринаестим сусретима.

Културно-умјетничко друштво „Озрен“ из Карановца

ВУК ПРЕЖИВИО, 13. ВУЧИЈАДА УСПЈЕЛА

Прохладно зимско јутро прекривено густом маглом није спријечило око хиљаду ловаца да узму учешћа на тринаестим „Вучијим данима" на Озрену. Посљедњег викенда у фебруару, 2013. године, као и претходних година, зборно мјесто је био озренски плато Околишта у селу Горња Пакленица.

На овогодишњој манифестацији, поред домаћина и организатора, било је око хиљаду ловаца из ловачких удружења која, свакако, заслужују да буду поменута:

ЛУ "Змијање" Бања Лука, "Срна" Србац, "Фазан" Челинац, "Мраковица" Приједор, ЛУ Нови Град, "Пастирево" Добрљин, "Борик" Прњавор, "Вучијак" Брод, "Мотајица" Дервента, "Мајна" Модрича, "Фазан" Вукосавље, "Препелица" Пелагићево, "Фазан" Шамац, "Фазан" Брчко, "Семберија" Бијељина, "Мајевица" Лопаре, "Вукови са Дрине" Зворник, ЛД "Срндаћ" Грачаница, "Фазан" Оџак, "Фазанка" Добој Исток, "Фазан" Усора, ЛД Жепче, ЛД Какањ, ЛД Сарајево, "Кисељак" Тешањ те бројни гости из Црне Горе, Србије, Хрватске, Словеније, Аустрије, Македоније и Холандије.

Чест гост у лову на Озрену – Небојша Радмановић у друштву домаћина

Након што се, уз ловачку ватру, попио топли чај и по која љута, добром претходном припремом ловци су разведени на ловачке чеке. Кренуо је погон или хајка, виђено је пар вукова на које је чак и пуцано, али одстрела није било. Овако би у најкраћем гласио новинарски извјештај, када је сам лов у питању.

Потом се ловци враћају на мјесто окупљања, гдје их чека традиционална ловачка забава. Организатор се побринуо за богату трпезу, занимљив културно забавни програм, ловачку томболу и низ других садржаја који ће ловцима уљепшати тренутке боравка на овој питомој планини. Дакле, зацртани цињ ове манифестацио - одстрел вука као предатора, полако се помјера у други план, а манифестација поприма други, рекло би се важнији карактер, управо онај који је одувијек красио праве ловце, а то је да одстрел чини само десет процената од укупне ловачке активности.

На крају шта рећи осим: вук није одстријељен, манифестација је успјела.

ХИЉАДУ ЛОВАЦА НА 14. ВУЧИЈИ

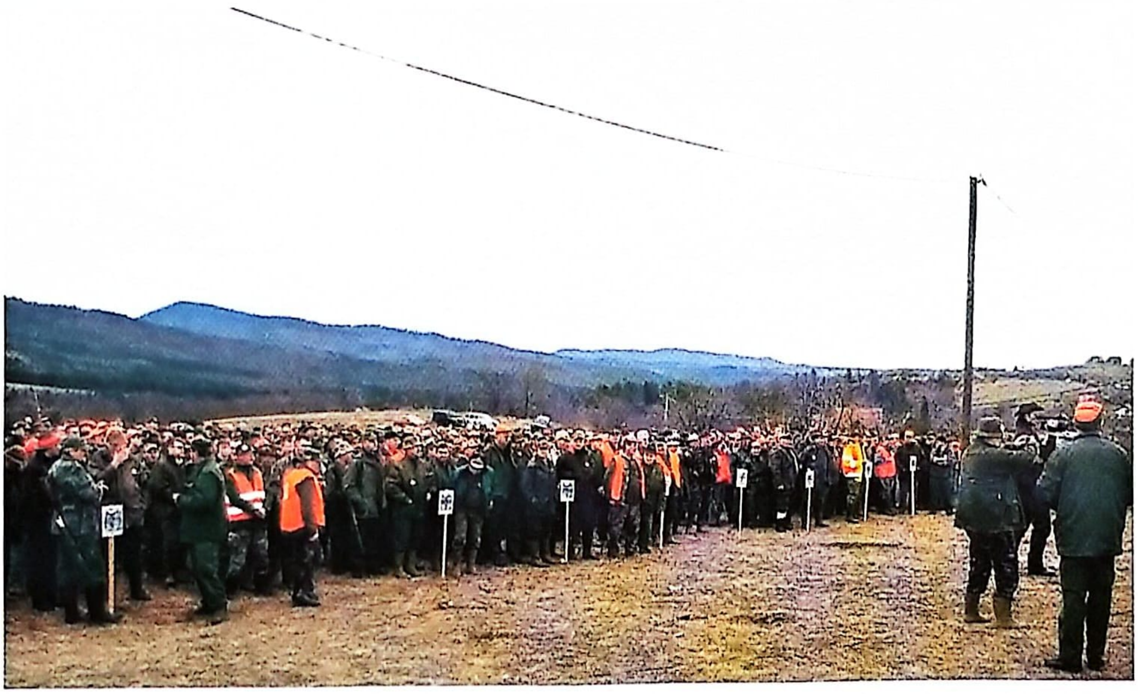

Ловачко удружење "Фазан" Добој је и 2014. године показало добре домаћинске квалитете и угостило 1.000 ловаца на Озрену. Плато Околишта је био мален да прими огроман број возила, којима су ловци стигли на овогодишње Вучије дане на Озрену. Топло вријеме и Озрен без снијега у фебруару, свако би рекао немогуће, али ипак овакви временски услови су погодовали да велики број ловаца посјети овогодишњу вучијаду.

Ове године стигли су ловци из Њемачке, Словеније, Хрватске, Србије и Црне Горе, а када су у питању ловци из БиХ, онда ту прије свега треба поменути Ловачка удружења из: Бања Луке, Градишке, Лакташа, Приједора, Новог Града, Шипова, Шипрага, Дубице, Прњавора, Масловара, Српца, Дервенте, Брода, Модриче, Вукосавља, Шамца, Петрова, Теслића, Грачанице, Добој Истока, Маглаја, Тузле, Лукавца, Брчког, Бијељине, Лопара, Угљевика, Зворника, Сокоца, Пала, Илиџе, Сарајева и Усоре. Комплетну вучијаду је пропратила и „Лорист ТВ" као и Лорист часопис, захваљујући присуству уредника Јеремије Трифуновића.

Медијски покривитељ манифестације је била ТВ КЗ и Радио Добој, а покровитељ манифестације Градска управа Добоја на челу са градоначелником **Обреном Петровићем**. Манифестацију су

помогли и Електро Добој, Пиварија Калсберг, Гравограф вл. Горан Михајловић, Туристичка организација града Добоја, Компанија Лукић и фирма Лорис.

По обичају, након лова слиједи ловачка забава

Богат културно умјетнички програм је красио ове године Вучијаду, а поред естрадне умјетнице Дијане, Маре и Дервентских лола, наступила је и Смиља Ђуричић, професорица музике, која је присутним представила пар изворних пјесама са Озрена те засвирала фрулу и двојнице.

Ловачко удружење је и ове године даривало најбројније ловциме, а то су били ловци из удружења **„Вучијак“ Брод, „Срндаћ“ Грачаница** и **„Мотајица“ Дервента**. У име Ловачког удружења „Фазан“ Добој, предсједник удружења **Ведран Божичковић** је уручио пригодне поклоне, ручни рад, зидни сат из сувенирнице Горана Михајловића, градоначелнику Добоја **Обрену Петровићу,** затим помоћнику министра за пољопривреду, шумарство и водопривреду РС **Горану Зубићу** и директору Електро Добоја, **Миленку Цвијановићу**.

У наградном дијелу, богата томбола је неке ловце веома обрадовала. Организатор је обезбиједио 40 вриједних награда од којих је вриједно поменути: ловачка пушка сачмара, ловачки карабин, свечано ловачко одијело, ловачка јакна зимска, двије годишње претплате на часопис Лорист и бројне друге вриједне награде.

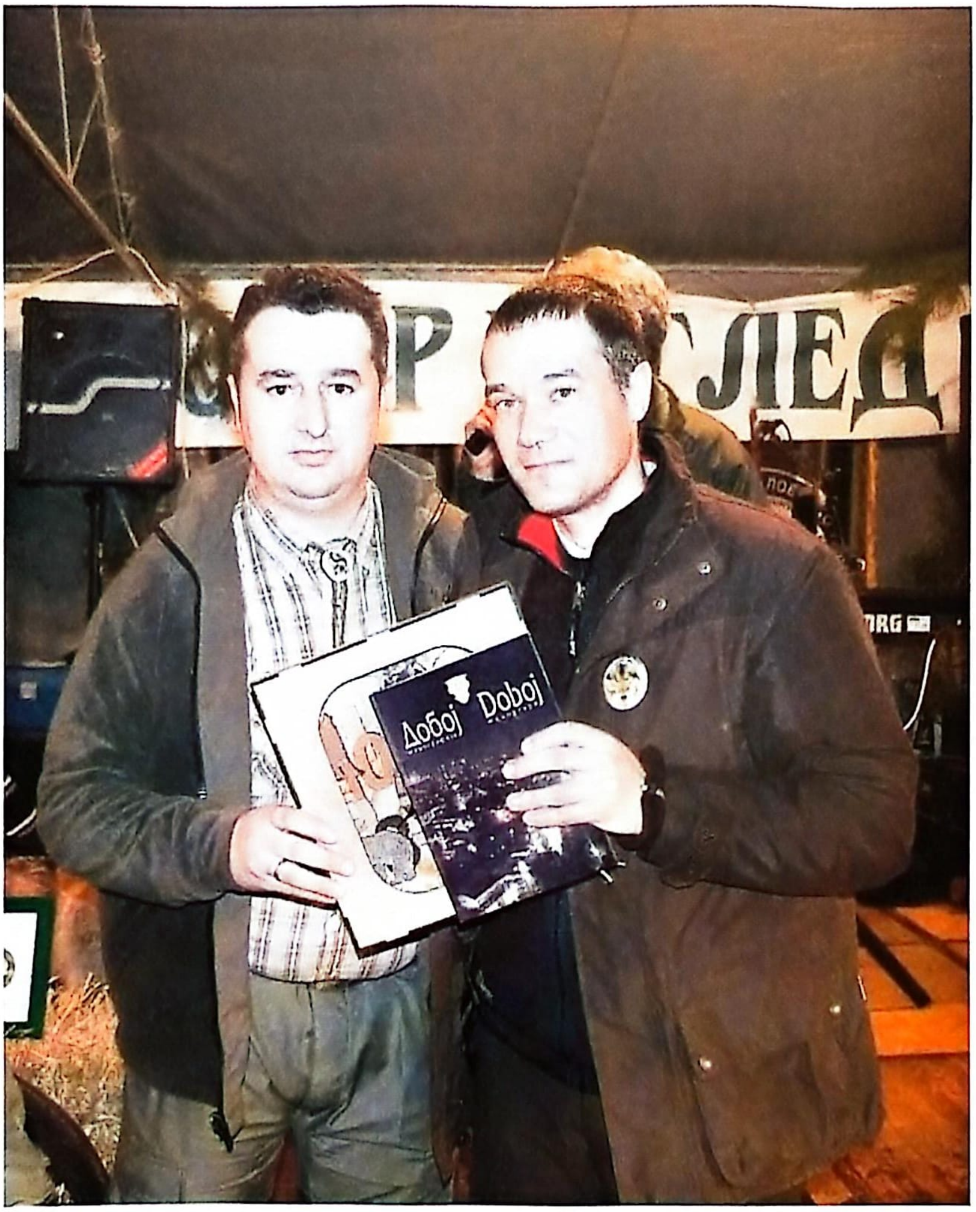

Горан Зубић, помоћник министра за пољопривреду, шумарство и водопривреду РС, прима дарове од домаћина

И ове године одстрела није било, иако је покренуто више вукова. Безбиједност је била приоритет, а ниво професионалности на којем је одрађен погон и развођење чека су за сваку похвалу. На крају када се сумирају резултати, иза нас је веоа успјешна манифестација, а већ крећемо у сусрет јубиларним 15. Вучијим данима на Озрену, 2015. године.

ПЕТНАЕСТА ВУЧИЈАДА ПРИМЈЕР ЗА ЕВРОПУ

Посљедње фебруарско јутро освануло је на Озрену кишовито и тмурно. А на озренском узвишењу Околишта све је спремно за почетак петнаестих „Вучијих дана", ловно-туристичке манифестације коју већ деценију и по организује Ловачко удружење „Фазан" из Добоја.

Домаћини су у цик зоре већ били на зборном мјесту: заложили ватре и скували ракију и чај за добродошлицу гостима који ће стићи из цијеле бивше Југе, али и из Европе и свијета. Ваља, веле, освјетлати образ јер ово је петнаесто дружење на Озрену па се може назвати малим јубилејом. А када су сви пристигли услиједило је постројавање и разврставање по групама.

Највећа ловачка манифестација у БиХ

Зоран Девић, предсједник Ловног ревира Озрен, распоредио је у 15 група више од 800 ловаца пристиглих из ловачких удружења Републике Српске, Федерације БиХ, Србије, Хрватске, Црне Горе, Словеније... Потом је **Радован Цвијановић**, главни лововођа добојских ловаца, издао упутства о начину лова.

У име домаћина, пригодном бесједом, госте је поздравио **Ведран Божичковић**, предсједник ЛУ „Фазан" Добој, а присутним

Дочек гостију

ловцима обратио се и **Вукашин Војиновић**, предсједник Ловачког савеза Републике Српске. Он је напоменуо да је поносан што је на челу најбројнијег и најорганизованијег удружења грађана у Републици Српској, те што је данас учесник највеће ловачке манифестације у БиХ коју организује највеће ловачко удружење.

Одстрела није било,али на питање: да ли жале што није одстријељен вук, одговор ловаца био је једногласан: „Не, таман посла, вук је само повод нашем дружењу на Озрену. Наићи ће он на нишан другом приликом“.

Док су ловци боравили у ловишту чекајући вука, на зборном мјесту на Околиштима домаћин је за њих припремио обиље посног и мрсног ића и пића. „Бистри извори“ су уштимали виолину и шаргију, а популарна Ћана расположена за пјесму па весељу нема краја. Према евиденцији угоститеља, под шатором је услужено 1.040 ловаца и гостију.

Домаћин манифестације Ведран Божичковић уручио је пригодне полоне гостима и појединцима који су помогли организацију „Вучијих дана“, а потом је настављена забава уз пјесму и већ традиционалну ловачку томболу и обећање да се видимо и догодине на Озрену.

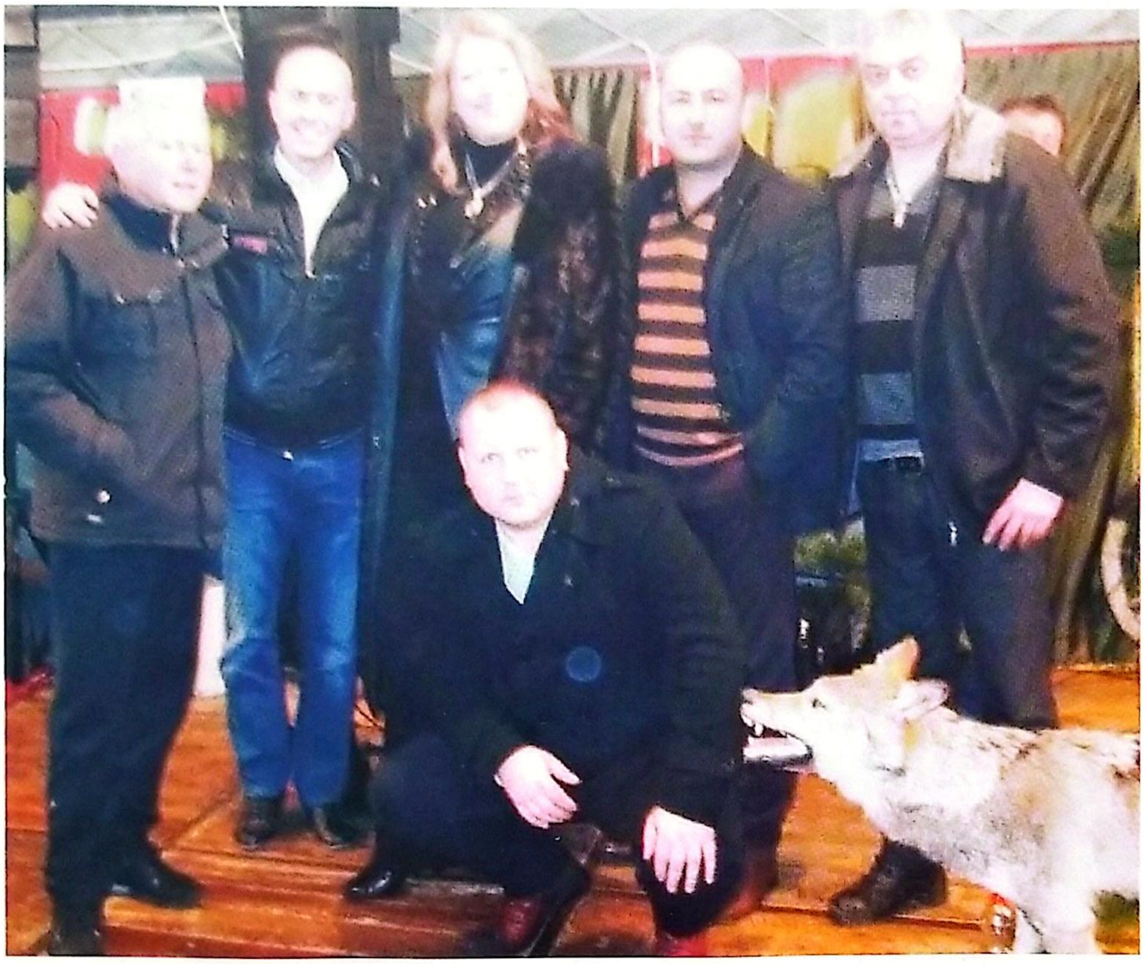

Задужени за добро расположење – популарна Ћана и „Бистри извори“

Поклони

У име Ловачког удружења „Фазан“ из Добоја и Туристичке организације града Добоја, домаћин Ведран Божичковић, уручио је поклоне: **Горану Зубићу**, помоћнику министра пољопривреде и шумарства за ресор лова у Влади Републике Српске; **Срећку Кропеу**, предсједнику Ловачког савеза Словеније; **Скоту Милеру**, војном аташеу у Амбасади САД у Сараveву; господину Лиу, војном аташеу у Амбасади Народне Републике Кине; **Борису Јеринићу**, посланику у Скупштини Републике Српске и популарној естрадној умјетници Ћани.

Поклон је садржавао карту са планом града Добоја, макету добојске средњовјековне тврђаве и умјетничку „јабуку“, дјело добојског академског вајара Драге Хандановића.

У име награђених захвалио се Срећко Кропе, први ловац Словеније, рекавши да је одушевљен начином организације и гостопримством овдашњих људи.

- Прошао сам многе крајеве свијета, учествовао на разним ловачким манифестацијама, али овако нешто се ријетко среће. Бићу слободан са овог мјеста поручити: **Овдје би Европа имала шта научити**, рекао је Кропе примајући поклон.

Дервенћани најбројнији

Поред добојских ловаца, на петнаестим „Вучијим данима на Озрену“ узели су учешћа и ловци из: Лопара, Доње Трнове, Сокоца, Петрова, Теслића, Челинца, Шипова, Дервенте, Брчког, Брода, Угљевика, Бијељине, Прњавора, Шамца, Модриче, Грачанице, Калесије, Тешња, Лукавца, Деветака и Добој Истока.

Из Србије су стигли гости са Златибора и Вршца, Црну Гору су представљали ловци из Никшића, а из сусједне Хрватске пристигли су ловци из Славонског Брода и Пореча.

У лову су учествовали и представници Ловачког савеза Републике Српске, америчке и кинеске амбасаде, те гости из Словеније и Италије.

Најбројнији су били ловци из Дервенте, Модриче, Брода, Грачанице и Добој Истока. Међу домаћинима најбројнији су били ловци из секција Осјечани и Палежница. Њих је Бањалучка пивара, као спонзор манифестације, наградила са по једним пакетом Нектар пива.

Даме и дипломате у ловачким редовима

Некада је било незамисливо видјети дјевојку у ловачкој униформи, са пушком о рамену, а данас скоро да нема ловачке манифестације на којој не сретнемо по неку даму. Тако је било и на овогодишњим, али и на претходним „Вучијим данима" на Озрену. Ловачки строј украшавала је по нека ловкиња, а ове године наша камера забиљежила је двије младе даме у саставу екипе из Прњавора.

На ловачким манифестацијама све чешће срећемо и дипломате који су ангажовани у амбасадама и дипломатским представништвима у БиХ. Ове године у лову на Озрену, међу хиљаду ловаца, запазили смо војне аташеје двију моћних свјетских сила – Сједињених Америчких Држава и Кине, у друштву са још неколико дипломата страних земаља ангажованих у Сарајеву.

Мирко Околић, помоћник министра одбране БиХ са дипломатама у лову на Озрену

Срећка Кропеа, предсједника Ловачког савеза Словеније, који је на Озрен стигао у друштву нашег предсједника Вукашина Војиновића, не можемо сврстати у дипломате, али смо увјерени да ће и он, као и представници страних амбасада, пронијети свијетом лијеп глас о нама.

ОДСТРЕЛ ВУЧИЦЕ ОБИЉЕЖИО ШЕСНАЕСТУ ВУЧИЈАДУ

Традиционална ловно туристичка манифестација Вучији дани на Озрену није изостала ни 2016. године. Како описати овогодишњу вучијаду у кратким цртама? Једноставно: преко хиљаду ловаца, богат музички програм, томбола и богата ловачка трпеза. И ове године, Околишта, су била зборно мјесто манифестације. Вријеме прохладдно, са провијавањем снијега, а многи су рекли право вучије вријеме.

Уз раније договрен план организације, вође група су након постројавања ловаца, кренуле у развођење. За овај лов је било испланирано 775 чека, мјеста на којима су постављени ловци. За погон је било задужено 150 ловаца, а за развођење око 50 ловаца, што говори о каквим организацијским способностима се радило.

Ловочувари и домаћи ловци су већ мјесецима на терену радили осматрање и фомирање мрциништа на којима су примјећивани вукови. У погону су покренута 4 вука, а одстријељена је једна женка. **Спасоје Драгичевић** из Осојнице је понио титулу вучара, 2016. године.

Виђена четири а одстријељен само један вук

У другом дијелу манифестације, оном свечаном, организатор се потрудио када је у питању музички програм, а све ловце су забављале популарне „Шмизле“ из Србије. Уз њих су наступале и изворне групе, а уз богату томболу и ловачку трпезу можемо само напоменути да је утрошено преко 700 литара ловачког паприкаша, 750 кг прасетине, 250 кг пилетине, 40 кг сушеног сира, 130 гајби пива, преко 140 литара вучије ракије од шљиве и јабуке, те преко 120 литара вина.

Уз ловце чланове нашег ловачког удружења, учешће у манифестацији су узели и ловци из ловачких удружења:

“Борик” Прњавор, “Препелица” Пелагићево, “Мајна” Модрича, “Мраковица” Приједор, “Озрен“ Петрово, „Подозрен” Деветак , “Соко” Маглај, Зворник, “Вучијак” Брод, „Мотајица” Дервента, “Срндаћ“ Грачаница, “Просара” Градишка, “Борја” Теслић, Србац, “Фазан” Уларице,”Пожега” Славонска Пожега, “Омар” Угодновић, “Фазан” Вукосавље, “Змијање” Бања Лука, “Лијевче” Нова Топола, “Козара” Лакташи, „Мајевица” Лопаре, “Фазанка” Добој Исток, “Фазан” Брчко, Доњи Жабар, “Смолин” Блатница, “Фазан” Челинац, “Сватовац” Лукавац, Нови Град, “Фазан” Шамац, “Семберија” Бијељина, “Тетријеб” Шипово, “Рудар” Угљевик, Трново, “Пастирево” Добрљин и Ловачко друштво Цанкова, Словенија.

ВУКОВИ ПРЕЖИВЈЕЛИ СЕДАМНАЕСТУ ВУЧИЈАДУ

Седамнаеста по реду вучијада на Озрену ове године је окупила око 800 ловаца спремних за лов и дружење у природи. А на Озрену, 18. фебруара 2017. године, освануло је вучије вријме. Претходни сунчани дан током ноћи су замијениле обилне снијежне падавине праћене вјетром и густом маглом која је смањивала видљивост једва на стотињак метара. Неупућени би помислили да ће вучијада бити одгођена, али ловци уживају баш у оваквим изазовима.

Након постројавања на уобичајеном зборном мјесту, **Душко Лазаревић**, главни лововођа Ловачког удружења „Фазан“ из Добоја, издао је заповијести за лов. У име домаћина ловце је поздравио **Ведран Божичковић**, предсједник ЛУ „Фазан“ Добој, а потом су ловачке групе запосјеле озренске висове исчекујући да им вукови изађу на нашан. Хајкачи су покренули неколико чопора вукова на које су ловци пуцали, али због густе магле, честито су се намашали. Тјеше се па кажу да је шири простор за промашити него за погодити.

Какво би то ловачко дружење било без првог ловца Републике Српске, др Саве Минића

Вукови су се овога пута извукли, а ловци, здрави и живи, стигли поново на зборно мјесто гдје их је чекао ловачки ручак и богат забавни програм. Обраћајући се присутнима, **Саво Минић**, предсједник Ловачког савеза Републике Српске, похвалио је организацију ове манифестације и одао признање свима који су допринијели да све протекне у најбољем реду.

- Ја сам поносан што сам први међу једнакима, а има нас више од 20 хиљада у Републици Српској. То је сила, прије свега људска, другарска, пријатељска и свака друга, рекао је Минић, а потом организаторима уручио пригодан поклон у име Ловачког савеза Републике Српске.

У забавном дијелу програма ловце је забављала популарна естрадна умјетница Ћана и Изворна група „Барабе" уз учешће Фолклорне секције Основне школе „Петар Петровић Његош" из Бољанића, а није изостала ни традиционална ловачка томбола. На крају, и без одстријељеног вука, сви су задовољни отишли са Озрена.

НЕВРИЈЕМЕ ОМЕЛО 18. ЛОВАЧКУ ЗАБАВУ

Осамнаеста ловно-туристичка манифестација „Вучији дани“ на Озрену организована је 3. фебруара 2018. године, а окупила је око хиљаду ловаца из Републике Српске, Федерације БиХ, Хрватске, Словеније, Србије, Црне Горе па чак и из Швајцарске.

С обзиром на искуство у организовању претходних седамнаест манифестација, организатори су се потрудили да лов и забава на Озрену буду бољи од претходних.

Међутим, велико невријеме које је тога дана владало на Озрену, учинило је да не прође све како је било замишљено. Дошли су ловци са свих страна, организовали се у ловачке групе и, упркос мећави, отишли и потрагу за вуком. Чопор вукова је уочен али није било услова за пуцање.

У међувремену, док се спремала ловачка забава, јак вјетар и обилан снијег који је нападао за пар сати, срушили су шатор у којем је требало бити дружење. Организатори нису имали другог рјешења него да откажу ловачку забаву. Ловци који су се враћали са чека и погона послужени су храном и пићем на импровизованим столовима поред срушеног шатора, а потом се разишли.

Без обзира на околности које су владале и степен одговорности организатора у оваквим приликама, Ловачко удружење „Фазан“ из Добоја упутило је извињење и захвалнице свим ловачким организацијама и појединцима који су се одазвали на овогодишњу манифестацију.

Мећава каква се не памти на Озрену омела је ловачку забаву

- Вучији дани на Озрену стекли су статус традиционалне манифестације, а околности које су поквариле овогодишње дружење, неће утицати да се сљедеће године окупимо у још већем броју, рекао је Ведран Божичковић, предсједник добојских ловаца.

НЕЗАБОРАВНО ДЕВЕТНАЕСТО ДРУЖЕЊЕ

Деветнаеста по реду, ловно туристичка манифестација „Вучији дани" на Озрену, 2019. године, је окупила више од хиљаду ловаца спремних да се суоче са вуком, али још спремнијих за дружење и забаву која обавезно прати овакве манифестације. А на Озрену, двадесеттреће фебруарско јутро, освануло је сунчано и вјетровито. Услови за лов су били одлични, али ове године изостала је ловачка срећа па није било одстрела.

Када су сви пристигли на Околишта, зборно мјесто озренске вучијаде, ловци су разврстани у 16 ловачких група са раније одређеним груповођама који ће их повести на ловачке чеке. **Душко Лазаревић**, главни лововођа Ловачког удружења „Фазан" из Добоја, издао је заповиjести за лов, скрећући нарочиту пажњу на дисциплини у ловишту.

У име домаћина ловце је поздравио **Ведран Божичковић**, предсједник ЛУ „Фазан" Добој, а потом су ловачке групе запосјеле озренске висове исчекујући да им вукови изађу на нашан. Хајкачи су покренули неколико вукова на које су ловци пуцали, али су се поштено и намашали.

Вукови су се овога пута извукли, а ловци, здрави и живи, стигли поново на зборно мјесто гдје их је чекао ловачки ручак и богат забавни програм. Предсједник Ловачког удружења "Фазан" из Добоја, Ведран Божичковић, изразио је задовољство што је на манифестацији учествовало више од хиљаду ловаца са територије бивше Југославије и земаља Европске уније, те што је протекло све у најбољем реду. Каже да ће Вукови доћи на ред сљедеће јубиларне двадесете вучијаде на Озрену.

Предсједник добојских ловаца, Ведран Божичковић, уручио је признање градоначелнику Добоја Борису Јеринићу у знак захвалности за покровитељство манифестације

Госте на Озрену поздравио је и градоначелник Добоја **Борис Јеринић** који је потврдио да ће градска управа и убудуће подржавати ову манифестацију.

- Лов је један од најважнијих начина промоције туристичких потенцијала града Добоја, што је градска управа препознала од почетка одржавања ове манифестације. Зато можете рачунати на сваку врсту подршке, нагласио је Јеринић.

За добро расположење ловаца побринула се естрадна звијезда Љупка Стевић

У забавном дијелу програма ловце је забављала популарна естрадна умјетница **Љупка Стевић** и Изворна група **„Озренски дар“**, уз учешће Културно-умјетничког друштва „Озрен“ из Карановца (општина Петрово), а није изостала ни традиционална ловачка томбола у којој је тридесетак ловаца награђено вриједним робним наградама.

Весеље под шатором – КУД „Озрен“ Карановац

Овогодишња манифестација „Вучији дани“ на Озрену по први пута је одржана на платоу испред новосаграђеног ловачког дома на Околиштима. Организатори су одлучили да то убудуће буде стално мјесто окупљања и дружења учесника вучијаде јер ловачки дом пружа изванредне услове током самих припрема манифестације а и за вријеме боравка учесника.

Ловачки дом на Озрену пружа изванредне услове за ловачке манифестације

Добра инфраструктура, прије свега асфалтни пут, струја, вода, стабилна интернет мрежа и пространи паркинг простор, у потпуности задовољавају критеријуме овако масовне манифестације. Наредних година озренска манифестација одржаваће се посљедњег викенда у фебруару, без обзира у који датум пада.

Дружење на Озрену завршено је ватрометом

ВУКОВИ ОДСТРИЈЕЉЕНИ У СЛУЧАЈНОМ СУСРЕТУ

Поред организованих хајки, чести су били случајни сусрети са вуком током обављања редовног лова на Озрену. Тако је одстријељен први вук, 1991. године, када је у редовном лову спретни стријелац био добојски ловац Зоран Урумовић из Текућице.

И други одстријељени вук пао је 2000. године, у редовном лову на дивље свиње, када се трофеја домогао Ненад Глигић. Био је то повод да се од наредне, 2001.године, на Озрену организује прва "Хајка на вука". У редовном лову, 2003. године, вука је одстријелио добојски ловац **Урош Билић**.

У случајном сусрету одстријељен бијели вук

Добојски ловац Драган Митровић са одстријељеним бијелим вуком

Куриозитет се десио у фебруару, 2007. године, када се добојски ловац Драган Митровић из Ловачке секције СОТ Осојница, домогао несвакидашњег ловачког трофеја. У насељу Поточари, недалеко од Добоја, у случајном сусрету одстријелио је вука бијеле боје, што није карактеристика вукова овог поднебља.

Доста је полемика било о овом необичном вуку, од тврдње да је бијели пас или мјешавина вука и пса. Једно је сигурно – да није албино примјерак. Ако бисмо тврдили да је мјешанац, морамо се запитати колико има паса бијеле боје који би могли да се у слободној природи паре са вуком. Исте године сличан примјерак је одстријељен на територији Прњавора и у Хрватској.

Ловио вепра, уловио вука

Несвакидашњи трофеј Горана Тумарчића

Ловачка секција Брезици на Озрену, већ на почетку ловне сезоне одстријелила је вука. Наиме, у редовном лову на дивље свиње, 23. октобра 2011. године, на локацији Милинковац испод највишег врха Озрена, **Горан Тумарчић** је у погону одстријелио вучицу тешку 27 килограма.

Ова ловачка секција газдује врло богатим дијелом ловишта, поготово када је у питању бројност дивљих свиња. Прилична бројност је срндаћа, а у посљедњим годинама бројност вука је у све већем порасту.

Након вучијаде одстријељено пет вукова

Само дан након што се хиљаду учесника озренске вучијаде вратило без улова, у организованој акцији на смањењу бројности предатора у ловишту Добој, на Озрену је одстријељено пет вукова.

- Од новембра 2016. године па до половине фебруара 2017. године у ловишту су вукови растргали 11 грла срнеће дивљачи и два грла дивље свиње. Ово је на основу онога што је примјећено током обиласка терена у ловишту, а штета је сигурно и већа јер велики број уништених грла срнеће двљачи и дивље свиње није ни евидентирана, објашњава Ведран Божичковић, предсједник добојскох Ловачког удружења „Фазан“, који је учествовао у овој акцији на предаторе и лично одстријелио једну вучицу и једног вука.

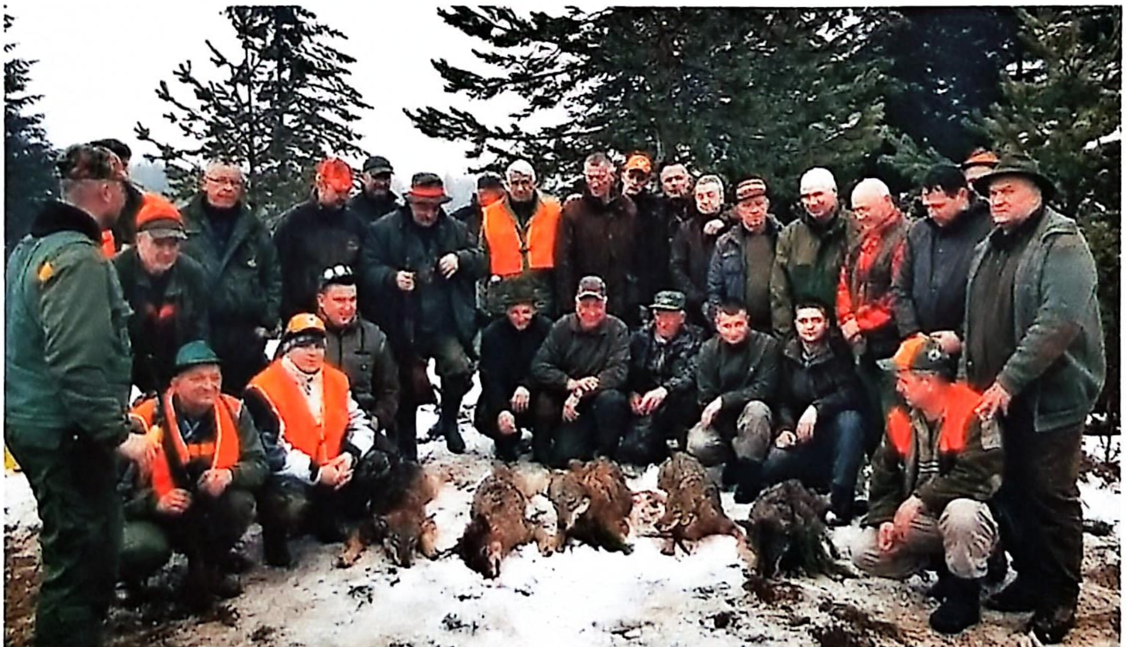

Занимљива је прича добојског ловца Радована Цвијановића, који се у овој акцији такође домогао вриједног трофеја.

- Искрено да кажем цијелу ноћ сам сањао како вукови прескачу преко мене. Једва сам чекао да сване па да са колегама поново изађем у ловиште, тамо гдје сам претходни дан закаснио неколико секунди. Данас, ето, срећа је била на мој страни, вук ми је дошао на нишан и одстријелио сам га, а моје колеге су одстријеле још четири вука и једну лисицу, каже Цвијановић.

У редовном лову, 1. јануара 2013. године, добојски ловац Јово Малишановић домогао се несвакидашњег трофеја. У случајном сусрету у Брезицима, на нишан му је изашао вук и, наравно, није му опростио па се и он уписао на листу озренских „Вучара“.

Популација вука устабилила се на подручју Озрена, гдје обитава неколико чопора, али појединачни одстрели забиљежени су и на подручју сусједне Требаве и Вучијака, што потврђује оправданост организованих акција на овог предатора.

СЛОВО О ПРИРЕЂИВАЧУ

Новинар и публициста Војо Стјепановић рођен је у Доњој Бријесници на Озрену, 1959. године. По завршетку средње школе у Лукавцу, дипломирао је на Педагошкој академији у Тузли, 1982. године, а потом на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци, Одсјек за српски језик и књижевност.

Радио као новинар у локалним листовима „13. септембар" у Лукавцу, „Наша ријеч" у Братунцу и Радио Добоју, те као дописник бројних медијских кућа.

Аутор је неколико публицистичких и монографских издања, а предмет интересовања је прошлост, традиција и обичаји родног поднебља.

Сада живи и пише у Добоју.

ШТАМПАЊЕ КЊИГЕ ПОМОГЛИ:

- Градска управа Добоја
- Туристичка организација града Добоја
- Ловачки савез Републике Српске
- Шуме Српске, Шумско газдинство Добој
- „Малетић“ д.о.о. Добој
- „Електро Добој“
- Хотел „Парк“ Добој
- „Кинг“ д.о.о. Добој
- Ветеринарска станица „Липљак трејд“ Добој
- „Монограм“, пиће за хедонисте
- Вила „Марић“ Златибор
- Грнчарија „Злакуса“, породица Шуњеварић
- „Тетријеб“ д.о.о. Сребреник
- Нектар пиво
- РТВ Добој

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна и универзитетска библиотека
Републике Српске, Бања Лука

639.1(479.6 Озрен)"2001/2020"

ДВИЈЕ деценије Вучијаде на Озрену / [приредио Војо Стјепановић]. - Добој : Друштво за његовање културе и духовности Мисионар : Ловачко удружење "Фазан", 2020 (Бања Лука : Графид). - 80 стр. : илустр. ; 24 cm

На насл. стр.: 20 година традиције 2001-2020, Вучији дани на Озрену. - Тираж 300. - Слово о приређивачу: стр. 79.

ISBN 978-99976-680-3-5 (Мисионар)

COBISS.RS-ID 8665112

ISBN 978-99976-680-3-5